

DETTIG JAAR M.M.T. : EEN TERUGBLIK

MMT Lustrumboek 1956-1986, samengesteld door Lest Matteredne en Hilde Neven, Lier, Van In, 1986, 305 p.

Om zijn dertigste verjaardag meer luister bij te zetten gaf het Mechels Miniatuur Teater een fraai en lijvig lustrumboek uit.

De belangrijkste gebeurtenissen uit de eerste vijftwintig jaar van zijn bestaan worden opgefrist in een beknopt geschiedkundig overzicht. Op 1 december 1956 stelden leerlingen van het Mechelse conservatorium, die onder impuls van hun leraar Luc Philips een kamertheater hadden gesticht, hun eerste produktie, De verdwaalde plant van Piet Sterckx, aan het publiek voor in Huize Hemelrijk. Het seizoen 1969-1970 was een keerpunt. De officiële erkenning als beroepsgezelschap en de verhuizing naar een grotere zaal in de Moltenstraat gingen gepaard met een ommezwaai in het beleid. Toen de experimentele werkstukken geen succes kenden besloot Manu Verreth, de nieuwe directeur, dat het M.M.T. "een gezelschap-voor-iedereen" moest worden door het enceneren van "herkenbaar" toneel (p. 44). Met andere woorden : "Men brengt goed teater wanneer het publiek het goed vindt" (p. 55). Nog tijdens hetzelfde seizoen werd Het machtig reservoir van Peter Terson handig naar het lokale niveau vertaald. Op 1 januari 1976 werd het M.M.T. erkend als nationaal spreidingsgezelschap. De zaal in de Oude Brusselstraat, bespeeld vanaf 1974, fungeert sinds 1982, toen het M.M.T. het Dijlehof in de Hanswijkstraat betrok, als tweede plateau.

Een gedetailleerd overzicht van de periode 1980-1985 wordt afgewisseld met redactionele artikels. Elke produktie wordt op een dubbel blad voorgesteld door middel van de kor-

te inhoud of een fragment, een technische fiche en een tabel met het aantal voorstellingen en toeschouwers. Soms wordt de affiche afgedrukt en wordt een (lovede) recensie opgenomen. De talrijke zwart-wit foto's tonen weinig van het decor en worden onvoldoende van onderschriften voorzien. Toch kan hun kwaliteit als zeer goed worden bestempeld. Per seizoen worden ook enkele faits divers en een overzichtstabel gepubliceerd. Voor 1985-86 konden enkel vooruitzichten worden geformuleerd.

Zo passeren enkele hoogtepunten de revue : Eén vloog over het koekoeksnest van Dale Wasserman, bewerkt door René Verreth (1980-81), De lotgevallen van de brave soldaat Schweik, naar een scenario van Jan Dvorak (1982-83), De moeder van David S. van Yvonne Keuls (1983-84) en En waar de sterre bleef stille staan van Felix Timmermans en Eduard Verterman (1984-85). Het M.M.T. besteedt opvallend veel aandacht aan de recente Vlaamse dramaturgie. In deze periode kwamen René Verreth (Zwart en wit, naar de roman van Gerard Walschap, 1980-81 en Artiesten gevraagd, 1981-82), Rudy Geldhof (Twee vrouwen, 1982-83), Gie Laenen (De verdwenen kinderen, 1982-83), Walter Van den Broeck (De rekening van het kind, 1983-84) en Pierre Platteau (De grote fabriek, 1984-85) aan bod. Steeds dezelfde acteurs treden op de voorgrond : Manu en René Verreth, Tuur De Weerdt en Jaak Van Assche (die ook regieopdrachten op zich nemen) en Mandus De Vos, Jos Geens, Theo Hijzen en Luc Springuel. Wat de dames betreft moeten vooral Agnes De Nul, Sien Diels, Tessy Moerenhout, Nellie Rosiers, Heddie Suls, Jenny Tanghe, Nora Tilley en Hilde Van haesendonck worden vermeld.

In de redactionele bijdragen wordt de functie van het M.M.T. als receptief theater uit de doeken gedaan en wordt aandacht gevraagd voor de benefietvoorstellingen. Bijzonder leerrijk zijn de artikelen waarin het produktieproces wordt

belicht en waarin de specifieke taken van een reizend gezelschap worden opgesomd. "Het M.M.T. en De collega's" is het verhaal van een project van Jan Matterne dat bij de B.R.T. in de lade bleef liggen, maar via een toneelstuk dat driehonderd maal werd opgevoerd, toch nog uitgroeide tot een populair televisiefuilleton in zevenendertig afleveringen. Het M.M.T. spreekt ook de jongeren aan. De in 1982 opgerichte M.M.T.-dramastudio, waarin onder leiding van Gie Laenen tien- tot veertienjarigen een driejarige cyclus, afgesloten met het optreden in een jeugdstuk wordt aangeboden, werd in 1984 in het Mechels Jeugd Teater geïncorporeerd. Dit M.J.T. verzorgde tijdens het seizoen 1984-85 bijna honderdvijftig voorstellingen, bijgewoond door achtentwintigduizend scholieren. Met de opening van de Boomse schouwburg op 1 september 1984 als derde plateau wil het M.M.T. bijdragen tot de culturele ontplooiing van de Rupelstreek. In een afsluitend artikel over het beleid worden de artistieke en financiële opties op een rij gezet. Het M.M.T. streeft naar een evenwicht tussen subsidies en eigen inkomsten. Cijfers over het aantal voorstellingen en toeschouwers bewijzen de bloei van het gezelschap. Sinds 1982-83 bereikt het M.M.T. elk seizoen ruim honderd vijftienduizend toeschouwers door het verzorgen van meer dan driehonderd vijftig opvoeringen.

Samenstellers Lest Matterne en Hilde Neven verdienen alle lof voor dit tot in de puntjes verzorgde naslagwerk dat vooral het publiek van het M.M.T., maar ook andere theaterliefhebbers zeker zal verheugen.

Annick POPPE